

Itinerari geològic del Bosc de Poblet -Barranc de Castellfollit

Data: dimecres dia 22 de setembre de 2016

Participants (3): Josep Mariné, Joan Gassol i Toni Coll

Ascensions: Roc de Ponent (900m.) i Carena de Baselles (1.018m.)

Hores totals marxa: 4h.15m. (4h. efectives, mes 15m. esmorzar).

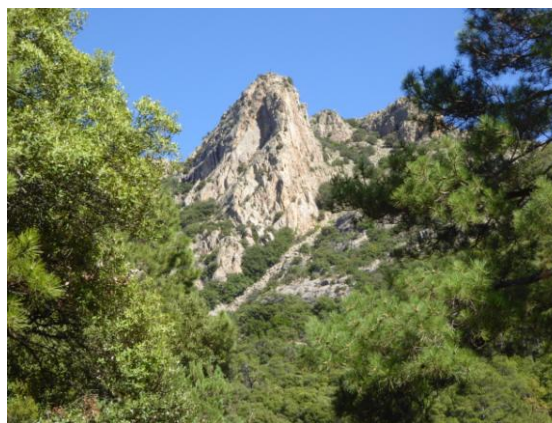
Desnivell: 458m. (de 560m. a 1018m.).

Excursió matinal amb recorregut circular de 8.1 Km.

Itinerari: Sortim de casa, anem cap a Espluga, després a Poblet i ens arribem fins l'Àrea de lleure de la Roca de l'Abella (560m.), situada al Barranc de Castellfollit, uns quatre-cents metres més amunt de la creu de terme bastida a frec de la carretera TV-7003 de Poblet a Prades, just al començament de la pista forestal de Castellfollit. Deixem el vehicle a l'aparcament, ens calcem les botes i iniciem aquest itinerari pedestre de mitjana dificultat, tan ben buscat, treballat, senyalitzat i publicat amb el núm. 5 dels opuscles editats pel Centre de Gestió i Informació del PNIN (Paratge Natural d'Interès Nacional) de Poblet.

Roca de l'Abella

El Roc de Ponent

Seguim pujant per la pista forestal cap al Sud, aproximadament un quilòmetre més amunt trobem el pal indicador del trencall de les antigues pedreres de granit, creuem el torrent i pugem fins la placeta on treballaven els picapedres, prop del filó a cel obert d'on extreien el mineral.

Filó de Granit a cel obert

La llarga Tartera

Tot seguit continuem ascendint pel sinuós corriol que ens aboca a la estreta i llarga tartera de grans blocs granítics, que es despenja directe del vessant S.E. del Roc de Ponent.

Sender pel fil de l'aresta

Cim del Roc de Ponent

Superat aquest atlètic desnivell assolim el collet del Roc i un corriolet ens porta en dos minuts pel fil de l'aresta fins la creu de ferro del Roc de Ponent. Retornem al collet i seguim guanyant alçada superant la Carena (1.018m.) i el coll de Baselles, el sender discorre pel mig d'un ufanós bosc d'alzines i rebolls amb amples clarianes i amb vistes fins al Pirineu.

Bosc Carena de Baselles

Els Frares Encantats

Ja de baixada passem vora l'espectacular filó "Atrevida", del que s'extreia la barita o sulfat de bari un mineral pesant i blanquinós. El descens és llarg però còmode, creuem la Serra de l'Arena i albirem els Frares Encantats, uns singulars conglomerats fracturats i erosionats de forma capritxosa pels agents meteorològics.

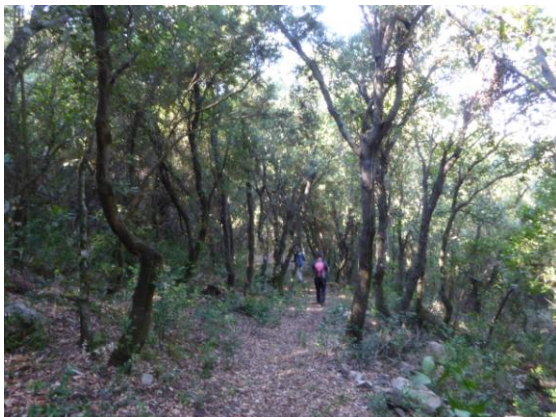

Boca Tacha

Galeria Tacha

Recorrem el barranc de les Fargues i continuem trobant indicadors de l'abandonada activitat minera, com la boca de la galeria Tacha o els basaments del cable aeri inaugurat l'any 1924, que tenia una longitud de tres quilòmetres i movia dotze cistells metàl·lics que transportaven la barita fins Poblet. Arribem al terreny pla, prop de la carretera i les vinyes continuem a mà esquerra pel sender de interconnexió amb el barranc de Castellfollit i amb l'Àrea de la Roca de l'Abella punt d'inici i final d'aquesta excursió circular.

Bosc de Castellfollit

Al mig Àrea de Lleure de la Roca de l'Abella

El trajecte que hem seguit ens ha permès afrontar i assolir l'altívola agulla de la creu de ferro de Castellfollit, cim punxegut que ja havíem fitat de joves durant les primeres excursions per les Muntanyes de Prades. Aleshores aquest promontori anomenat Pic de l'Àliga o Roc de Ponent el consideràvem solament apte per escaladors. Inclús en la guia d'escalada de Castellfollit escrita i publicada ara fa trenta anys, per Pere Alegre i Llaberia (Instructor de l'ECAM i membre de l'Associació Excursionista de Reus) hi venien descrites diverses vies d'escalada per coronar-lo, però com era lògic no hi figurava cap itinerari de tipus pedestre. Per tant, després de tants anys de motxilla i camí, hem tingut la sorpresa i el goig de poder accedir caminant a la cúspide d'aquest pedestal.

